

शिरडी पति

आले आले वाजत गाजत आले
संत आले महंत आले महाराज आले ॥१॥

कोणी कोणी पाहिले
काय विचारता राव अहो म्हाळसापतीने पाहिले ॥२॥

माणसाचे नाव ठेवतात म्हणे बाराव्या दिवशी मुहूर्तविर
तर या संताचे नाव ठेविले शनीच्या पारावर ॥३॥

पाळण्यात ठेवण्याजोगा होता कुठे
अंगात कफनी डोईला फडके ॥४॥

कसा होता केवढा होता सांगतोच आता
वय असेल सोळा दिसायला भोळा
अंगाने सावळा पण अंगी नाना कळा ॥५॥

येतो काय गावात, करतो काय गमती
नि कस सांगू किती सांगू बोलता
बोलता झाला की शिरडी पति ॥६॥

—राहुल अ. खानविलकर.
लोनावळा

श्रीसार्व स्तवन

(चाल : आनंद कंद ऐसा)

श्री साईनाथ माझे ५ गुरु, माय, बाप साचे ॥धृ.॥

अंगात एक कफनी । डोक्यावरी रुमाल ।
हातीं असे कटोरा । ऐसेचि रूप यांचे ॥१॥

रोगी तसेच दीन । शहाणे अडाणी हीन ।
शिरडीत सर्व ज्ञाले । वाटेकरी मुखाचे ॥२॥

धुनीही पेटवून । उदी होई रामबाण ।
करी दुःख नष्ट मोठे । सान्याच आपदांचे ॥३॥

किती एक तारियेले । किती एक उद्धरीले ।
शिरडीत ज्यांनी केले । कल्याण या जगाचे ॥४॥

ना तेल देती वाणी । पंतीत घाली पाणी ।
उजबूनियांच ज्योती । करी दान अंजनाचे ॥५॥

घोऱ्यांच भिक्षां । देताति ज्ञान दीक्षा ॥
झोळीत गुप्त ऐसे । कोठार हें धनाचे ॥६॥

साईस नित्य ध्याऊं । लीला कितीही गाऊं ।
तरी बोल बोबडेच । ठरतीच बालकाचे ॥७॥

भवसागरी बुडोनी । जरि राहिलो अडाणी ।
अर्पित साईनाथां । हे काव्य पुष्प माझे ॥८॥

श्री साईनाथ माझे । गुरु, माय, बाप साचे ॥धृ.॥

साईं तू भक्तोंका आधार

सद्गुरु मेरे साईनाथ तू भक्तोंका आधार रे
 तेरी शरणमें आकर मैंने पाया शान्ति धाम रे ॥८॥
 तू मंगलकारी जय त्रिपुरारी दत्तात्रय अवतार रे,
 तू सुखकर्ता तू दुःखहर्ता हरदम भेरे साथ रे
 ओ मेरे बाबा! मनके बासी कर दे बेडा पार रे ॥९॥ सद्गुरु
 उदी तेरी संजीवनी है देती जीवन दान रे
 क्यूँ घबराऊ दुनियासे जब साई तू शक्तीमान है ॥३॥ सद्गुरु
 नमन करू तव ध्यान धरू “साई साई” दिनरात रे,
 जन्म जन्म की प्यासी “चंदु” को चरणोंमें विश्राम रे ॥४॥

-सौ. चंद्रावेन भावे

जयंत व्हिला, रफी अहमद किडवाई मार्ग, वडाळा, मंवँडी.

साईनाथा तुजविण आता

साईनाथा तुजविण आता

नाही मजला जगी या माता
नित्य करितसे तुझाच धावा

चरणी तुझिया आश्रय ध्यावा
सदैव वाटे शिरडीस जावे

नित्य तुझे ते दर्शन घ्यावे
प्रत्यक्षात जरी न दिसे साई

साई आहे ठायी ठायी
हिंडु यवनही भक्त गणाना

साईचा हा ध्यास लागला
कुणीही यावे, दर्शन ध्यावे

जाती भेद हा नसे साईला
बाबा मजवरी क्रपा करावी

मृत्यु समयी शांति मिळावी

—सौ. सरोजिनी मुळधे
६. नाथमंदिर कॉलनी, इंदूर

श्रीसाईला वाहते पुष्पांजली

असे माझ्या मनी साईन विषयी आदरांजली
 वाहते त्यांच्या समाधीवर मी भक्तिची पुष्पांजली
 वेलीवर उमलली सुवासाची सुंदर जाईजुई
 नित्य मुखावर माझ्या नाम असे साई साई ॥१॥

दरवळतो सुवासाचा सोनचाफा निशीगंध
 दिला त्यांनी सर्वांना “श्रद्धासबुरी” चा बोध
 विखुरली चौहीकडे नाजूक सुरंगी बकुळी
 धरली त्यांनी भक्तांवर मायेची अपार सावली ॥२॥

फुलली लाल जास्वंदी शुभ्र शेवंती
 न ढळे कधी साईच्या मनाची शांती
 उगवले तळचात कमळ फुलले सूर्यफुल
 असे त्यांचे ठायी सदा धैर्याचे मनोबल ॥३॥

पसरला सर्वंत्र सुगंधी मधुमालतीचा ताटवा
 सर्वांच्या पाठीशी असे साईचा अखंड दुवा
 बाबांनी फुलवला चौकेर सद्गुणांचा फुलबाग
 आळविते मी साईना भक्तिचा गोड अनुराग ॥४॥

—सौ. वसुंधरा रामराव चोरे
 ८०३ सी लक्ष्मी भुवन,
 डॉ. आंबेडकर रोड,
 दादर, मुंबई १४.

साईमाऊली

तू माय साईबाबा, तू गुरु साईबाबा ।
ब्रह्मांड नायका तू, मी लेकरु तुझे बा ॥१॥

थद्वा मनी जराशी ठेवी जरी कुणीही ।
साई तया प्रचिती देई पहा तरीही ॥२॥

साई न मंदिरी हो, साई न देवळाती ।
साई सदा सुखाने मन मंदिरी रहाती ॥३॥

इच्छा पहा मनींची जाणे सदैव साई ।
जणू भूक लेकराची ती ओळखे ग आई ॥४॥

साई सदा स्मृती, राही गृहस्थ कोणी ।
माया पळून जाई राहिल साई ध्यानी ॥५॥

ध्यानस्थ साईबाबा, शिर्डीत राहुनिया ।
भक्तार्थ धाव घेती, जाती त्वरे सहाय्या ॥६॥

संदेश साईबाबा, सर्वास हाच देती ।
ठेवा अवंड चित्ती, शद्वा, सबुरी भक्ती ॥७॥

अल्ला भला करेगा । हे ब्रीद वाक्य एक ।
भक्तास देती बाबा, आशीष हा सुरेख ॥८॥

अवतार कार्य केले, भक्तास सुखविले ।
हचा साई माऊलीने ब्रह्मांड ज्ञान दिले ॥९॥

—श्री. मधुकर अंबाडे.
अंबाडे हाऊस, दांडिया बाजार, बडोदा.

साई नमस्कार

असो तुला साई देवा माझा नमस्कार ॥८॥

तुझ्या कृपा दातृत्वाला अंत नाही पार

असो तुला साईदेवा माझा नमस्कार ॥१॥

तुझ्या कृपेने रे होतील फुले फत्तराची

तुझ्या कृपेने होतील मोती मृत्तिकेची

तुझ्या कृपेने रे होतील सर्व रम्य हार

असो तुला साईदेवा नमस्कार ॥२॥

तुझ्या कृपेने होईल उषा त्या निशेची

तुझ्या कृपेने होईल सुधा त्या विषांची

तुझ्या कृपेने होईल पंगू सिंधू पार

असो तुला साईदेवा नमस्कार ॥३॥

तुझ्या कृपा सिंधू मधला बिंदु जरी मिळेल

तरी प्रभो शत जन्माची मन तूषा शमेल

तुझे म्हणूनि आले साई पुसत पुसत द्वार

असो तुला साई देवा माझा नमस्कार ॥४॥

—श्रीमती लिलावती गुजराथी, शिर्डी

॥ साई-स्मृति ॥

प्रातःकाळी पहाटवेळी मन उल्हसित होते ।

साई-स्मृतिने मन माझे ते मोहरून जाते ॥१॥

उबःकाळी तुझ्या राऊळी काकड आरती होते ।

“उठा उठा श्रीसाई” म्हणूनी भक्तगण जागे करते ॥२॥

अरुणोदय समयी स्नान तुझे ते मोहित मम करते ।
 सुचिर्भूत तव रूप पाहनी धन्य धन्य होते ॥३॥
 रवि माथ्याचा पाहनी तुझी माध्यान आरती होते ।
 तुझे दिव्य, भव्य तेजोवल्य स्ना प्रभावित करते ॥४॥
 सायंकाळी कातरवेळी मन दाढूनी येते ।
 साई-स्मृतिने मन माझे ते ज्ञाकळूनी जाते ॥५॥
 सूर्यास्त्ताची सांज आरती भैक्त गणना जमविते ।
 तव नामाच्या जयजयकारे मना सदा फुलविते ॥६॥
 शेजारती करण्यासाठी जड मनाने मी जाते ।
 परतताना परि पाऊल जड होउनी घुटमळते ॥७॥

-सौ. भावना दामोदर जेजुरकर

१०, साईधाम, नाना शंकरशेठ पथ, गोपी टॉकीज
 समोर, विष्णु नगर, डोंबिवली (पश्चिम).

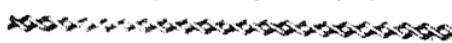
मुखी सदा साईनाम

चला जाऊ शिर्डी ग्राम ।
 मुखी सदा साई नाम ॥१॥
 साईची ती समाधी पाहू ।
 डोळे भरूनी दर्शन घेऊ ॥२॥
 भाऊ अमूचे साई भक्त ।
 करीतात उपदेश आम्हा सक्त ॥३॥
 शिर्डीसाठी मन वेढे झाले ।
 कामा पोटी स्थगित झाले ॥४॥
 जाऊ म्हणतो मार्ग मिळेना ।
 साईचे ते दर्शन लाभेना ॥५॥
 विश्व उज्ज्वल करूनी ठेविले ।
 मुखी सदा साई नाम् राहिले ॥६॥

-श्री. मनोहर र. दळवी

ए-२०३ उज्ज्वल नंदादिप, मिथ
 चौकी, मार्वे राड, मालाड, मुंबई ६४.

श्रीसाईनाथाय नमः

अगाध शक्ति अधटित लीला तुझी साईनाथा
पंचप्राणे ओवाळितो आरति मी तुजला ॥७॥

दर्शन घेता सामान्य दिसशी तू रे अजाना
क्षणांत घेशी ठाव मनाचा तू रे भक्तांच्या
ओळखशी तू क्षणात देवा भक्तांच्या भावना
प्रचिती हां मग देशी त्यांना दावूनि तुझी किमया ॥१॥

वेष तुझा रे किती हा साधा देवा साईनाथा
फाटकी कफनी अनवाणी तू डोईला फडका
धूप दीप नैवेद्य आरति सुमनांच्या माळा
साक्षात् विष्णू असशी तू देवा थाट तुझा आगळा ॥२॥

भिक्षा मागुनि पांच घरी तू पोट भरीशी देवा
बायजा बाईच्या भाजी भाकरीवरी तुझा असे प्रेमा
दाविशी देवा फकिरी पेशा तू जन सामान्या
कुबेरासहि लाजवशी कधी असा तुझा महिमा ॥३॥

दोरी बांधुनि पायाला जणू खेचिशी तू भक्ता
शोधूनि आणिशी भल्या भल्यांना तू रे दुरदूरच्या
चुकलेल्यांना मार्ग वावशी निःसिम भक्तीचा
नास्तिकही मग ठाव शोधिती चरणातळी तुझ्या ॥४॥

नाना परीनी पटविशी तूं तुझ्या भक्तांना
कधी रागवूनि कधी चुचकाऱ्णनी धरूनि कधी अबोला
दाविशी देवा चमत्कार कधी सोडविशी समस्या
भक्तांच्या कधी मनःकामना पूर्ण करीशी देवा ॥५॥

रज, तम सत्त्व गुणांची तुझी असे माया
मायेपोटी उद्भव जिचा अशी तुझी माया

भक्त कैवारासाठी देवा त्रिगुणात्मक ज्ञाल ।
निराकारता तुझ्या रूपाने आली आकारा ॥६॥

शरीराने तू रहात असता शिरडीमध्ये देवा
क्षणांत दर्शन कुठेही तू देशी तुझ्या भक्तांना
मात्र पाहिजे निःसिम भक्ति सबुरी अन् श्रद्धा
भाव मनीचा शुद्ध असावा हाक भारीतांना ॥७॥

भाव मनीचा जसा तसा तं अनुभव देशी भक्ता
कधी रघुनंदन कधी विठ्ठल कधी गिरीजा रमणा
देशी खोटचाच्या कपाळी गोटा खच्यास तू हिरा
दुष्टांनाही सुष्ट कलनि लाविशी तू पंथा ॥८॥

मशिदीमध्ये बसुनी देवा सांगशी तू गीता
शंख, चक्र, गदा, पद्म हातांमध्ये तुझ्या
तुळशी—रुदावन ही दिसे मशिदीत तुझ्या
चालविशी तू तिथे अग्निची अखंड आराधना ॥९॥

उदी सम तुझ्या औषध दुसरे जगी नसे देवा
सर्वावरति उत्तम उदी ही इलाज नको दुसरा
मात्र हवी पण सबुरी श्रद्धा अंतरी भक्तांच्या
साक्षात काळही परतुनी जाई उदी तुसी पाहता ॥१०॥

समाधि मंदिरी साक्षात विष्णु असशी तू देवा
ब्रह्मा मशिदी, ईश्वर दिसशी तू रे गुरुस्थाना
डोळचांचे पारणे फिटतसे रूप तुझे पाहता
तुझ्या दर्शना सम सुख दुसरे जगा नसे देवा ॥११॥

तेजाची परीसीमा साई रूप तुझे देवा
कोटी सूर्याहनी आगळे तेज तुझे देवा
साक्षात सूर्य असशी तू देवा जगी हया ज्ञानाचा
तुझ्या रूपाने जगी पसरला प्रकाश ज्ञानाचा ॥१२॥

वेषावरुनी मुसलमान तू दिसशी रे देवा
 पारंशापरि अग्निची तू करीशी उपासना
 हिंदूत्वाची बहु लक्षणे नसशी परी सोवळा
 जाती-धर्म आणि जन्म मृत्युच्या पलिकडचा तू खरा ॥१३॥
 साक्षात् देवा दत्त तू असशी ओळखी मी तुजला
 कल्याणास्तव भक्तांच्या तू अबतार हा घेतला
 लावूनि घेई चरणा जवळी मजला तू रे तुझ्या
 जन्म मृत्युच्या फेन्या मधुनि सोडिव आता मला ॥१४॥

-श्री. विजय नारायण साने

वी-५ तळमजला, संजय अगार्टमेंट,
 टाटानगर समोर, व्ही. ए. पूरव मार्ग,
 चुनाभट्टी (पूर्व), मंबई ४०० ०२२

साई नामाचा गजर गर्जे गोदातीर

साई नामाची गोडी ।
 ईश्वरा चरणी व्हावे दृढी ॥
 नाम स्मरणी साईचे
 माउलीचे दर्शन ॥
 चालता, बोलता लिहीता वाचता ।
 गर्जना उठे मनोमनी ॥
 जर्जर पिडीतीयांना आधारी ।
 रखवाल हा माझा हरि ओम् साई ॥
 गगनात ना मावेल असा ।
 जेठा सर्वथा ईश्वराधना ॥
 गोदा-भिमा, सरस्वती-यमुना गंगा ।
 दातूत्वाचा हा प्रवाह अखंड ॥
 तिराहूनी वाहे निर्मळ ।
 रघुनाथ हा माझा साई ईश्वर ॥

-श्री. राम धनावडे
 सुखशांति को, आॅ. हौ. सोसायटी,
 कन्नमवार नगर, विक्रोळी (पूर्व),
 मुंबई ४०० ०८३.

श्रीनाथांच्या मुखकमलावर

पहाट झाली फुटे तांबडे, अरुण प्रभा पसरली
श्रीनाथांच्या मुखकमलावर दिव्य प्रभा फाकली . . .

जागे झाले नयन भासती
हास्य सुगंधित अधरावरती
अगम्य तरिही भाव मधुरता
उमलूनिया आली . . .

भाव पूजेचा गंध दरवळे
मंत्र धुनीतून नित्य परिमळे
प्रसन्नता ती अष्ट दिशातून
उत्तरुनिया आली . . .

जिवा-शिवाचे जडले नाते
भक्ति रूपाचे दिव्य रूप ते
अंतरातल्या देवपणातून
देव प्रभा उतरली . . .

—श्री. म. कृ. विचारे.
१५-बी, भक्ति सुधा, वाकोला पाईप लाईन,
दत्त मंदिर रोड, वाकोला, सांताक्रुज (पूर्व)
मुंबई ४०० ०५५

साई जेव्हां नाही संगे

साई जेव्हां नाही संगे
दरिद्री मी भाग्यवंत
साई जेव्हां नाही संगे
पातकी मी पुण्यवंत . . .

साई जेव्हां नाही संगे
चोरटा मी मान्यवर
साई जेव्हां नाही संगे
अज्ञानी मी विद्याधर . . .

साई जेवहां नाही संगे
 कुबेर मी कर्जदार
 साई जेवहां नाही संगे
 भिकारी मी भूमीदार . . .
 साई जेवहां नाही संगे
 कुरुप मी रूपवंत
 साई जेवहा नाही संगे
 दुर्गुणी मी गुणवंत . . .

-श्री. दत्ता कदम

५७८, चव्हाण अगाटमेंट्स, जंगली
 महाराज रोड, डेक्कन जिमखाना पुणे ४

तेच बाबा मंदिरात

तेच बाबा मंदिरात, तेच साई त्या घरी
 स्वप्नांती मज दिसोनि, हे असेच अंतरी ॥१॥
 उतरतां शिर्डीस कळस मज तो दिसे
 आलो मी या द्वारी साईभाऊली वसे
 श्रद्धा भाव तो तसाच, तोच भक्ति या ऊरी
 स्वप्नांती मज दिसोनि . . . ॥२॥
 वास्तव्यता या क्षेत्री चार दिसांची उणी
 जाहले मनी मलाच, तेच दिन वर्षातूनी
 वेळ मला भक्तिचे, लागले या भूवरी
 स्वप्नांती मज दिसोनि . . . ॥३॥
 चिनवितां बाबांसी, प्रिय दर्शनापायी
 नित्य मज ते भासे त्याच द्वारकामाई
 जाहलो मी कृतार्थ, अंत हृदयापरी
 स्वप्नांती मज दिसोनि . . . ॥४॥
 तेच बाबा मंदिरात तेच साई त्या घरी
 स्वप्नांती मज दिसोनि हे असेच अंतरी ॥

-श्री. संजय केशव परळकर
 नाना निवास, गोखले रोड, साठेथ
 दादर, मुंबई ४०००२८

परीसपदी

बाळ काय कारणे रडावा
आईला ना प्रसन पडावा ॥

तद्वत् माझ्या मनात चिंता
तर मग धीर मी का सोडावा ॥

चिंतामणी जर कुणा लाभला
उगा कशाला कोण रडावा ॥

सावरणारे हात जर बळकट
तोल कुणाचा का बिघडावा ॥

परमप्रियं जे चरण अखंडित
बाबांचा सहवास घडावा ॥

दिशाहीन रस्ते रात्रीचे
साई चरणांचा धुव निवडला ॥

भवसागर जर तरुन जाणे
सारंग शिर्डीचा पकडावा ॥

बाबा साई चरणी क्षणोक्षणी
दंडवत् माझा अखंड घडावा ॥

नर देहाचे जर सोने होणे
परीसपदी या देह पडावा ॥

आराधना

करूनी तुझी आराधना

साधते ही साधना

आराध्य मूर्ति तू

पावन रे साईनाथा !

रंगूनी जाई चित्त माझे

तुझ्याच रे भजनी

गाऊ किती मी आरती

साई, गोड माना माझी भक्ति!

गंध—पुण्य नाही हाती

श्रद्धा मनीची केवळ साथी

कर जोडते टेकते माथा

समर्था आपुला आशिष द्यावा!

—सौ. वासंती नांदेडकर

महिंद्र अँड महिंद्र लि.

वरळी रोड नं. १३, वरळी, मुंबई ४०० ०१८

श्रीसाई

साई रूप होऊनि जाऊ

चित्त रूप त्याला वाहू ॥१॥

भक्तांच्या प्रेमासाठी

भक्तांच्या भक्तीसाठी

धावतो हा जगजेठी

श्रद्धारूप सुमने वाहू ॥२॥ साई रूप ॥

साई सारे करवितो

साई दुःख निवारितो

साई अंको खेळवितो

साई माझा अजानुबाहू ॥३॥ साई रूप ॥

देहाचे ते देहपण

मनाचे ते मी—तू पण

आत्म्याचे ते आत्मपण

सारे काही सोडूनी देऊ ॥४॥ साई रूप ॥

अक्कलकोटी तोची स्वामी
 शेगावी गजानन नामी
 प्रगटतो भक्ता कामी
 ठाई ठाई त्याला पाहू ॥४॥ साई रूप ॥

साई साई साई साई
 गर्जा तुम्ही अविरत साई
 तीच माझी द्वारका माई
 कितो तिचे गुण गाऊ ॥५॥ साई रूप ॥

त्याने दिले हेची स्कुरण
 केले त्याने हेची कवन
 त्यांच्या चरणी माझे नमन
 दासानुदास त्यावे होऊ ॥६॥ साई रूप ॥

धाव पाव गा साईनाथा
 ठेवितो तुक्षिया चरणी माथा
 घाली पोटी अपराधा, चिता
 दत्त रूप तुजला पाहू ॥७॥ साई रूप ॥

रोम रोम गातो साई
 सुभाष ठेवितो माथा पाई
 आशिर्वाद दई साई
 वाडे कोडे पोऱ्डे गाऊ ॥८॥ साई रूप ॥

दत्तात्रया, अवधूता, दिंगंबरा, साई एकनाथा ।
 तुमचे चरणी आता ठेवियला माथा ॥
 सारे मनोरथ पुरवा बाबा हीच विनंती परिसावी
 मी लेकरू तू मायबाप माझा करा आता कृपेची साऊली ॥

-श्री. सुभाष सदाशिव खारकर
 ११५ ब, विश्रांतवाडी, पवार चाळ,
 पुणे ५११ ०१५

(पान २४ वर्लन)

झाला. तो – “तिला कोणीतरी मोळचाने सांगत आहेत, ऊन, लवकर ऊन तुझ्या-, नवन्याचा भाऊ येत आहे, खूप वर्षानी येत आहे, दृष्ट काढ, मग आत घे, भावानी एकदम भेटू नये – ती पहाते”. बाबा केशरी कफनी घालून हव्युह्यू घराच्या पायन्या चढत आहेत आणि माझी पत्ती भाकन्या घेऊन दृष्ट काढत आहे.” तिने मला स्वप्न सांगितले. मी तिला म्हटले “मनी वसे ते स्वप्नी दिसे.” कदाचित माझा भाऊ अकस्मात येईल. मी जरा मानसशास्त्राचा आधार घेऊन तिची थट्टा केली. २२ जून रोजी आम्ही सर्वंजण दुपारी झोपलो होतो. वाहेर जरा पावसाची रिमझिम सुरु होती. साधारण ३/३०-४ चा सुमार असावा त्यावेळी दरवाजावर कुणी थाप मारली म्हणून दार उघडले – तोच घरासमोर दोन अँवेसडर गाड्या उभ्या आणि काही लोक छऱ्या घेऊन उभे आहेत. लगेच “श्री. आबाजी पणशीकर” (ज्यांची आमची ओळख पूर्वी नव्हती). आणि काहीं प्रतिष्ठित माणसे गाडीतून बाहेर आली. मला कसलाच बोध होईना. लगेच श्री. आबाजी पणशीकर माझ्याकडे आले आणि म्हणाले – “मास्तर आम्ही साईबाबाची मूर्ति आणली आहे. आज रात्री तुमच्या घरी ठेवा. उद्दीक सकाळी ती आम्ही देवळात स्थापनेसाठी नेणार आहोत.” मी आनंदाने ठेवा म्हणून सांगितले. रात्री सर्व मंडळी गेल्यावर माझी मुले एका रांगेत उभी राहून म्हणाली, “बाबा, तुम्ही आमचे खरे बाबा असाल तर तुम्ही इथेच राहणार” मी लगेच मुलांना दटावले “असे बोलू नये, तुम्हांला पाहिजे असेल तर, मी एक मूर्ति विकत आणून देईन, ती देवळासाठी आणलेली मूर्ति आहे” दुसऱ्या दिवशी सकाळी ११ वाजेपर्यंत कोणी आले नाहीं. मग १२ वाजता मंडळी जमू लागली. त्यात पुष्कळ प्रतिष्ठित मंडळी होती. सौ. नयना शाहू चे पती श्री. जयराव (सिने डायरेक्टर किशोर शाहू यांचे जामात) आणि दुसरे त्याचे स्नेही श्री. लूसिओ मिरांडा आर्किटेक्ट इंजिनिअर पणजी. एक ज्योतिषी कुलकर्णी आणि कलंगुट ग्रामातील भक्त मंडळी. लगेच कोण एक निरोप घेऊन आला की “थोडी अडचण आली आहे”. नंतर एक दोघे मूर्ति उचलण्यासाठी पुढे जाऊन मागे सरकले. कोण मूर्ति उचलायला तयार होईना. शेवटी दुपारी १-३० वाजता श्री. आबाजी म्हणाले – “पांचा मुखी परमेश्वर” मूर्ति इथेच ठेवू या. सत्यनारायण पूजा, गणपती पूजा वर्गेरे विधि होऊन माझ्या राहत्या घरी श्री बाबांची मूर्ति विराजमान झाली. ही घटना २३ जून १९७७ रोजी घडली. तेव्हांपासून रोज रात्री ७ वाजता बाबांची आरती चालू आहे. – अजून चालू आहे. तदनंतर माझ्या घरी हजारो देशी-परदेशी माणसे येऊन गेली. – अजूनही येत आहेत. प्रत्येकांना निरनिराळे अनुभव येत आहेत. हे सर्व अनुभव एकत्रित केल्यास एक पुस्तकच होईल. “नित्यं मी जीवंत – जाणा हेचि सत्य” याचा अनुभव पदोपदी येत आहे.

शेषाच्या रूपात मला दिसलेले श्रीसाईभगवान

—कु. वत्सला मु. आजगावकर
रीटायर्ड सुपरवायझर, आयकर ऑफिस,
पुण्यांजली, बळॉक बी-३ गोशाळा लेन,
मालाड, मुंबई ४०० ०६४.

बाबांनी नोटीस फिरविलो

० मला इमरजन्सीमध्ये कम्पलेसरी रिटायर्डमेंटची नोटीस मिळाली. ती नोटीस ज्या दिवशी सही करण्यासाठी माझ्याकडे आली, त्याच्या अगोदर दोन दिवस आधी “श्री बाबा” माझ्या स्वप्नात आले व माझ्या पोटावर त्यांनी एक दगड मारला त्या दगडाचा अर्धा नारळाचा भाग होऊन खाली पडला.

त्याच्वेदी घरी माझ्या नित्यपूजेमधली श्री बाबांची तसबीर, जी दरसाल एक साईस्त्वाह करून घ्यायची. त्या तसबिरीमध्ये बाबांच्या चेहेन्याजवळ पाच पिवळ्या फणा असलेल्या शेषांचं रूप श्री बाबांनी धारण केल व बाबांच्या पायां-जवळ एक लहानसा काळ्या रंगाचा (नाग) सर्प लहानशी फणा उभारून राहिला होता, व त्याच्या शेपटीवर श्री. बाबांनी उजवा पाय ठेवल्यामुळे तो पुढे जाऊ शकत नव्हता. अशास्त्रितीने माझ्यावरचं संकट काळ्या सापाच्या स्पाने आल होतं व श्री. साईबाबांनी शेषांचं रूप धारण करून त्याला नाहिसं केलं होतं.

मला का नोटीस दिली हे कोणालाच सांगता आलं नसतं. मी अत्यंत प्रामाणिकपणे नोकरी करीत होते व माझे सर्व गोपनीय रिपोर्ट चांगले होते. फक्त प्रकृतीची थोडीशी तक्रार होती इतकंच. नोटीस मिळाली तरी श्री. बाबा माझ्याबाजूला आहेत हे स्वप्नावरून व बाबांच्या तसबिरीवरून मला सूचीत झाल होतं. त्या भरंवशावर मी, इतर मोठमोठ्या अधिकारी वर्गाने “रीप्रेझेन्टेशन करू नका. ही इमरजन्सी आहे, काही उपयोग होणार नाही” असं सांगितलं असताही मी सर्व काहीं “बाबांच्या” भरंवशावर सोपवून प्रयत्न करायचा ठरवला. प्रयत्न करायला सुरवात केल्यावर मला काहीं चांगले अधिकारी भेटले व त्यांनी माझा अगदी चांगला रिपोर्ट लिहिला, की जो मला पुढे उपयोगी पडला. त्या सर्व रीपोर्टसिहित रीप्रेझेन्टेशन केले व त्याची एक एक कॉपी घेऊन सरळ दिल्ली

अगदी एकटीने प्रवास करून गाठली. तिथे माझी एक मैत्रीण मिसेस वृन्दा सेन म्हणून आहे. तिच्या नावाचा मुहाम उल्लेख करावासा वाटतो कारण तिचा मला दिल्ली स्टेशनवर गे ल्यापासून तो परत मुंबईला येईपर्यंत फारच उपयोग झाला. ती मला न्यायला स्टेशनवर आपली गाडी घेऊन आपल्या पतिसहित आली होती. दिल्लीत मी प्रथमच गैल्यामुळे अगदी भांवावून गेले होते, दिल्लीतला माझा मुक्काम तिच्या घरीच होता व जिथे जिथे माझ काम असायचं तिथे तिथे माझ्यावरोवर तीच असायची व मार्गदर्शन करायची. ही साईमाऊलीचीच कृपा दुसरं काय?

बरं, पुढे पहा कशी गंभत “बाबांनी” केली ती! तिथल्या त्यावेळच्या कम्पल-सरी रीटायर्डमेंट कमीशनचे चेअरमन की ज्यांना भेटण जरूर होतं. ते श्री. गणपती पूर्वी मुंबईला इन्कमटॅक्स कमिशनर होते तेच मला पहाताक्षणी आपणहून म्हणाले, “मी हिला ओळखतो, हिला कम्पलसरी रीटायर्डमेंटची नोटीस का मिळाली? मी पहातो पुढचं सर्व काहीं” असं म्हणून त्यांनी माझे सर्व गोपनीय रिपोर्ट व रीप्रेजेन्टेशन मुंबईहून मागवून घेतले व त्यांची पूर्ण चर्चा करून मला सर्व मागच्या हक्कांसहित परत घेतलं. श्री. गणपतींनी मला पहाताक्षणी मी हिला चांगली ओळखतो म्हणावं, तिथे नवकीच साई सूत्रधार नाहीतर चेअरमनने एका क्षुल्लक हेडकलार्कला ओळख दाखवावी व पुढचं काम करावं हे नवलच. चेअरमन ओळखीचे असावे हे पण नवल, तेव्हा श्री साई तारणार त्याला कोण मारणार? भारतामध्ये कम्पलसरी नोटीस मिळून परत घेतलेल्यामध्ये मला वाटत मी एकटीच आहे. नंतर दोन वर्षांनी मला सुपरवायझरचं प्रमोशनही मिळालं.

आता साईबाबांनी पोटावर मारलेल्या दगडाचा अर्धा नारळ झाला व खाली पडला, याचा अर्थ माझ्या अल्पबृद्धिप्रमाणे मी लिहिते ते असा :—

मी (नियमाप्रमाणे) वयाप्रमाणे जेव्हां रिटायर्ड झाले त्याच्या आधी एक वर्ष. असा कायदा पास होऊन दिल्लीहून आला की “सेवानिवृत्त लोकांना अर्ध वेतन मिळावं.” त्याप्रमाण मला निवृत्त झाल्यावर अर्धी पेन्शन मिळायला लागली.

अशारितीने ही साईमाऊली भक्तांसाठी भूत, भविष्य आणि वर्तमानकाळ सुचविते व संकट असल्यास त्याचे निवारणही तीच करते म्हणून एकच साई भजावा जेणेकरून त्यांच्या चरणाजवळ मन निर्विषय होईल व परमेश्वरी सत् तेजाला साईभक्तांना साईस्वरूपात दर्शन देणं भाग पडेल.

आमचे श्रीसाई

-श्री. सुरेश ह. कोपरकर.

कोपरकर हाऊस, भांडुप, मुंबई ७८.

“आमचे साई!” खरोखरच आमचे साई हृचा शब्दात किती आत्मियता आहे. हृचा आत्मियता मधूनच आमचे साई हे शब्द मुखातून प्रगटतात.

मी लहान असताना प्रथम वडिलांच्या बरोबर शिरडी येथे जाऊन आलो तेव्हां ते जे पहिले दर्शन बाबांचे झाले ते मनात ठासून राहिले नंतर जेव्हां मी जाणकार झालो तेव्हां कधी घरातील व्यक्तिबरोबर, कधी मित्रांबरोबर शिरडी येथे साईच्या आशिर्वादानेच जाणे होत असे.

साईच्या वचना प्रमाणे माझ्याकडे जो जे मागेल ते त्यास मी देईन हृचा प्रमाणे आमच्या कोपरकर इस्टेटमध्ये अशक्यप्राय न होणारी गोष्ट माझ्या ‘साईने’ कहन दाखविली व आम्हाला आमच्या इस्टेटमध्ये “एतोसी” मिळवून दिली. फक्त साईची प्रार्थना केली की साईबाबा जर आजपर्यंत आम्ही कोणाचे वाईट केलेले नसेल, वाईट चिंतले नसेल व तुझ्यावर खरी भक्ती असेल तर आमचे काम आपण करवून द्यावे. त्या प्रमाणे माझ्या साईने काम केले हा माझ्या जीवनातील एक अनुभव व दुसरा अनुभव आमचा लहान छोकरा बंटी याची एक दिवशी अचानक प्रकृती विघडली, डॉक्टरकडे घेवून गेलो डॉक्टरांनी सांगितले की हॉस्पिटल मध्ये अँडमिट करावे लागेल त्याप्रमाणे अँडमिट केले. इकडे आमच्या जीवात जीव नव्हता मी सारखा साईना मनातल्या मनात आळवित होतो. आमच्या बंटीला सुखरूप ठेवा, सुखरूप ठेवा रात्री घरी आलो साईबाबांच्या तस्बीरी समोर उभा राहून त्यांची विभूती घेतली व सांगितले साई आमच्या मुलाला ही तुमची विभूती लावतो व तुमच्या दर्शनाकरिता त्यास घेवून येईन अशी मनापासून प्रार्थना केली व रात्री ११ वाजता हॉस्पिटलमध्ये जाऊन विभूती मस्तकाला लावून आलो. त्यानंतर दुसऱ्या दिवसापासून आमच्या बंटीला वरे वाटू लागले तेव्हां साईना सांगितले साई तुम्हीच आमचे मायबाप आहात आपल्या लेकरावर कृपादृष्टी ठेवा त्यानंतर आजपर्यंत आमचा बंटी चांगल्या प्रकारे खेळत असतो. आता हा लेख लिहित असतांना परत प्रकृतीस विघाड झाला व कदाचित मी लेख लिहित नाहीं

महणून साई रागावले असतील. तेव्हां साई आमच्यावर रागावू नये. हा संपूर्ण लेख लिहिल्यावर आमच्या बंटीला आराम पडेल हा माझा दुसरा अनुभव. साई चरणी आम्ही सर्व मस्तक टेकवितो व प्रार्थना करतो आपण आम्हां सर्वांना सुख-रूप ठेवा व आनंदीत राहू द्या.

जय साईबाबा

कपडे मिळाले

—सौ. उमा मुरारी वाळिबे.
कृतार्थ सोसायटी,
३१४ पुणे सातारा रोड,
पुणे ३७.

० माझ्या माहेरी श्री. साईबाबांची उपासना मला आठवते ते अगदी माझ्या लहानपणापासून करीत आहे. माझे वडिल साईबाबांचे भक्त होते. माझी स्वतःची साईबाबांवर अतिशय श्रद्धा आहे. कोणत्याही प्रसंगी सतत ते पाठीशी आहेत असा माझा दृढ विश्वास आहे. मला त्याबाबत अनेकदा अनुभव आले आहे. आमचे घर पुणे सातारा रस्त्यावर व पुण्यातील साईबाबांचे प्रसिद्ध मंदीर स्वारगेट जवळ आहे. आमच्या रोजच्या येण्या-जाण्याच्या रस्त्यावर आहे. मी ऑफिसला कॉट्रॅक्ट बसने रोज जाते-येते. आमची सकाळी बसची वेळ १० वा. ची आहे. ऑफिसला जाताना एखाद्या दिवशी मंदिरात जाऊन साईबाबांचे] दर्शन घेणेची अगदी मनापासून अनिवार्य इच्छा होते. त्यावेळी मी मंदीरात गेल्या शिवाय रहात नाही. आणि सांगायच्ची गंमत म्हणजे त्या दिवशी बस नेमकी लेट येते. जवळ

जवळ १० मिनिटे वगैरे. जेव्हां २ मिनिटे अशी देवळात जाऊन नंतर धावत पळत बस गाठण्याचा प्रयत्न करते तेव्हां तेव्हां आतापर्यंत प्रत्येकवेळी बस उशीरा आल्यामुळे माझी कधीच गैरसोय झालेली नाहीं.

एकदा माझ्या पतीचे कपडे लॉन्ड्रीवाल्याकडून गहाळ झाले. दोन-तीन महिने सतत त्याचेकडे विचारणा करत होतो. त्याने सांगितले होते की “तुमचे कपडे चुकून अमव्या तमव्याकडे दिलेत व ते कोल्हापूरला गेलेत, २१३ महिने येणार नाहींत. त्यामुळे मी कपडे परत मिळतील अशी आशा सोडून दिली होतो. एकदा साईबाबांचे मंदिरात गेले असता मी सहज बाबांना म्हणाले की “हचांचे कपडे परत मिळू दे मी लगेच अभिषेक करेन आणि आश्चर्याची गोष्ट अशी की त्यानंतरच्या गुरुवारी संध्याकाळी तिन्हीसांजेच्या वेळी लॉन्ड्रीवाला स्वतः हचांचे कपडे घरी घेऊन आला. हात आपोआप साईबाबांना जोडले. एकदा माझ्या मुलाच्या आजारपणातही मी सर्व भार साईबाबांवर ठेवून होते. साईबाबांचे मनापासून स्मरण करून त्यांना सांगितले की “माझे हाकेस धावून या मी समाधीला व आपल्या मूर्तीला कपडे करेन आणि आम्ही शिरडीला येवू. मला खात्री होती की ते आपल्या भक्तावर कधी अवकृपा करणार नाहींत. त्याचे प्रत्यंतर मला लगेच आले.

“तुम्ही माझेकडे लक्ष द्या मी तुमचेकडे पाहीन” या बाबांच्या उक्तीचा मला सतत अनुभव आलेला आहे व त्यामुळे त्यांचे वरील श्रद्धा अधिकाधिक दृढच झालेली आहे.

कुलकर्णी-उदगावकर शुभविवाह.

साईलीला मासिकाचे लेखक-कवी व पुण्याचे प्रख्यात छायाचित्रकार श्री. जगन्नाथ नारायण कुलकर्णी यांची जेष्ठकन्या चि. सौ. कां. शुभदा इचा विवाह पुण्याचे श्री. विद्याधर रामचंद्र उदगावकर यांचे चिरंजीव श्री. विश्वासराव, इंजिनियर, यांचे बरोबर २८-२-८४ रोजी पुणे येथे थाटात साजरा झाला. वधूवरांना शुभाशिष देण्यास विविध व्यवसायातील मंडळी बहुसंख्येने हजर होती. वधुवरांना आमचेही शुभाशिष.

श्रीसाईबाबा मी चुकले

-सौ. दमयंती जयाजीराव कदम.

ए।३ कमलवन को. हा. सोसायटी,
कांदिवली (पश्चिम), मुंबई ४०० ०६७.

० गेल्यावर्षी माझ्या घरातील तांब्याचे अर्धा शेराचे माप हरवले होते ते मी एक जुन्या तांदळाच्या डव्यात टाकून ठेवलेले होते व मी ते पूर्ण विसर्हन गेले होते. एकदा सफाई करतांना तो डबा मी काढला पण त्याचे झाकण उघडत नव्हते व तो डबा मला धुवावयाचा होता. तेव्हा आमच्या माळचाला मी तो डबा उघडायला सांगितला. त्याने डबा उघडून ते माप तो घेवून गेला. आमच्या मोलकरणीने तो डबा धुतला. दुसरे दिवशी मला त्या मापाची आठवण झाली. पण ते माप मोलकरणीने घेतले की माळचाने घेतले ते मला समजत नव्हते. मी दोघांना विचारले तर दोघांनी एकमेकाची नावे सांगितली. मी वाबांना सांगितले की माझे माप मिळू दे की माझा अनुभव लिहून पाठविन. त्याप्रमाणे गुरुवारी माळी आला व म्हणाला तुमचे माप तिकडे झाडाच्या खाली टाकलेले आहे. मी जाऊन पाहिले तर औदुंबराच्या झाडाच्या बुंध्यात ते माप पडलेले होते. गुरुवारी औदुंबराच्या झाडाच्या बुंध्यात ते माप मिळावे ही श्रीसाईबाबांची कृपा नव्हे काय?

वस्तूपण मिळाल्या.

माझा दुसरा अनुभव म्हणजे माझ्या मोलकरणीने एक नवी ओली चादर व एक स्टीलचा नवा मोठा पेला काम करता करता घेऊन पठाली. माझ्या घरी बाहेर गावाहुन आलेले पाहुणे मंडळी त्यांच्या गावी जाण्याच्या तयारीत होते. त्यावेळी माझ्या लक्षात आले नाहीं. ती मंडळी निघून गेल्यानंतर लगेच माझ्या लक्षात आले मी मनोभावे श्री साईबाबांची उदी घेऊन म्हटले बाबा माझ्या दोन्ही वस्तु मिळू दे मी अनुभव लिहून पाठवीन. दुसऱ्या दिवशी माझ्या मोलकरणीने ती ओली चादर व तो स्टीलचा पेला घेऊन स्वतः आली ती म्हणत होती या दोन्ही वस्तू मी घेऊन फिरत होती, ही श्री साईबाबांची कृपा होय.

भक्तिचा अनुभव

—कु. सुजाता मुळे
नाथ मंदिर कॉलनी, इंदूर.

० माझी आजी, आत्या वगैरे सर्वच आमच्या घरात श्री साईबाबांचे भक्त आहेत. माझ्या आजीचे वडील कौ. वा. काकासो महाजनी हे पण श्री बाबांचे परमभक्त हेते. आमच्या घरात श्री साईबाबांच्या भक्तिचा वारसा आहे असेच म्हटले पाहिजे.

एकदा माझी आजी आजारी असतांना मध्यरात्री श्रीसाईबाबा तिचे पाय चेपीत बसलेले तिच्याजवळ बसलेल्या आमच्या मोलकरणीला दिसले. इतके त्यांचे आमच्या घरावर संरक्षण आहे.

मला आजीने श्री बाबांचे चमत्कार सांगितले. श्री साईलीलेतूनही मी चमत्कार वाचते ते वाचून वाचून श्री बाबांच्याबद्दल माझ्या मनांत खूपच भवती उत्पन्न ज्ञाली आहे. व शिर्डीला जाऊन त्यांचे दर्शन घेण्याची अत्यंत ओढ लागली आहे व ती श्रीसाईबाबा माझी इच्छा पूर्ण करतीलच हच्चावर माझी पूर्ण श्रद्धा आहे. व मी धीर घरून आहे.

माझी आत्या शिरडीला गेली असताना तिने मला श्री साईबाबांचे मध्ये गोल लॉकेट असलेली एक चेन आणून दिली. ती मी रोज गळचात घालते. मध्यंतरी दोन चार दिवस ती गळचांत न घालता मी काढून ठेवली होती व विसरून गेले. पण मग आठवण आल्याबरोबर मी ती चेन लगेच गळचात घातली. तर काय आश्चर्य! चेन काळपट झाली होती ती गळचात घातल्याबरोबर खूप चमकू लागली व लॉकेटही चमकले. तीच चेन घालून मी रात्री टेबलावर बसून अभ्यास टेबल लॅपखाली करीत असताना माझ्यासमोर टेबलावर वही ठेवली होती. त्यावर इतका छान गोलाकार प्रकाश पडला व त्या गोलात मला श्रीसाईबाबा दिसले. अशा तर्हे श्री बाबांनी माझ्या मनांतील भाव ओळखून मला दर्शन दिले म्हणून मला खूप आनंद झाला. “जया मनी जैसा भाव, तया तैसा अनुभव” हे त्यांनी सिद्ध करून दाखविले.

माझ्याजवळ श्री बाबांचा फोटो आहे. त्याला मी रोज सकाळी उठल्यावरोबर व रात्री झोपतांना नमस्कार करतो. त्यांची उदी कपाळाला लावते व थोडी खातेही परीक्षेला जाताना मी श्री साईबाबांच्या फोटोला नमस्कार करून जाते. त्यामुळे मला गुणही छान मिळतात अशी माझी त्यांच्याबद्दल निष्ठा आहे. अशीच श्री साईबाबांची कृपा मजवर अखंड राहो हीच माझी त्यांना भावपूर्वक विनंती आहे.

माझे वय बारा वर्षांचे आहे. मी सातवीत शिकत आहे.

२१ सावे अखिल भारतीय साईभक्तांचे अधिवेशन मार्च ८४ मध्ये कलकत्ता येथे

अखिल भारतीय श्रीसाईभक्तांचे २१ सावे अधिवेशन संमेलन यंदा कलकत्ता यथे २० ते २३ मार्च १९८४ असे चार दिवस भरविण्यात येत आहे. हे अधिवेशन श्री शिरडी साईबाबा मंदिर सोसायटी ३९, जतीनदास रोड, कलकत्ता ७०००२९ या संस्थेने दिलेल्या आमंत्रण व पुढाकारावरून तिथे भरविण्यात येत आहे. १९५० साली प. पू. नरसिंह स्वामीजींच्या उपस्थितीत कलकत्ता येथे यापूर्वी चौथे अधिवेशन भरविण्यात आले होते. या संमेलन-अधिवेशन प्रसंगीच ता. २२ मार्च रोजी तेथल्या श्रीसाई मंदिरात श्री बाबांची संगमरचरी मूर्ती वेदमंत्राच्या विधीयुक्त जयघोषात प्रतिष्ठापित करण्याचा महान योगही साधण्यात आला असून उपस्थित भक्तांना या मंगल उत्सवात सहभागी होण्याची सुसंधी लाभणार आहे. या अधिवेशनास हजर रहाणाऱ्या प्रत्येक भक्ताची सभासद वर्गणी अवधी २५ रु. ठेवण्यात आली असून ती वेळ न दवडता लागलीच - सौ. सरोजिनीदेवी राजुल, संस्थापक-अध्यक्ष श्री. शिर्डी साईबाबा मंदिर सोसायटी, ३९ जतीनदास रोड, कलकत्ता -२९ येथे किंवा अध्यक्ष ऑल इंडिया साई समाज, मैलापूर, मद्रास ६००००४ येथे त्वरेने पाटवाची अशी विनंती अध्यक्ष श्री. टी. केशवराव यांनी केली आहे.

श्री बाबांमुळे बँग मिळाली

—सौ. विनोदिनी मा. राजपूत

२०३, लेक पैलेस,

मरोल व्हिलेज,

अंधेरी (पूर्व), मुंबई ५९.

० गृहवार २९ जानेवारी ८३. माझे घरी सुताराचे काम चालू होते. त्याला सनमायका घेऊन देण्यास माझे मिस्टर अंधेरी येथे दुकानांत गेले. ते सनमायका घ्यायड्ला गेले तेव्हां त्यांच्या हातांत आॅफिस बँग सफारी होती. ती बँग दुकानांत काऊंटरच्या टेबलावर ठेवली, व हे सनमायका बघत होते. किती ५ मिनिटे! सनमायका निवडला व पाठ करून पाहतात नो बँग गयब! ते चांगलेच हादरले. बँगमध्ये ७०००१—रु. कॅश होती. व कॅशपेक्षा महत्त्वाची कागदपत्रे होती. त्यांचे लायसेन्स पण त्यांच्यातच होते. माझे मिस्टर इलेक्ट्रीकल कॉन्ट्रॅक्टर आहेत. त्यामुळे लायसेन्स ८४. सालाचे पुन्हा नव्याने करायचे होते. वायरमन मुळे ज्या परीक्षेला बसतात त्यांची साटफिकेट्स फोटो सर्व त्यांच्या बँगमध्ये होते. पोलिसात तकार केली. दुपारी २। ला बँग गेली.

मी त्यावेळेला पार्ला येथे श्री. बांदेकर यांचेकडे गेले होते. तेथून आले. तर संध्याकाळी ७ वा. मिस्टरांचा फोन आला “बँग चोरीला गेली. सुतार सनमायका घेऊन घरी येत आहे त्याला घरातून पैसे दे.” मी पण दुःखी झाले. पैशापेक्षा आम्हाला कागदपत्रे महत्त्वाची. मी बाबांच्या फोटोसोर खूपच रडले. “आज गुरुवार माझा चांगला दिवस, मग आजच का असे व्हाईट झाले? मी २, ३ प्रकारे वेगवेगळ्या अर्थाने चिठ्ठ्या बाबांच्यापुढे टाकल्या. व माझ्या मुलाला (छोट्या) उचलायला सांगितल्या तेव्हां त्यात ‘बँग-मिळेल पण पैसे मिळणार नाहींत’ असे उत्तर आले, मिस्टर रात्री १ वा. आले. त्यांना म्हटले “आपली बँग मिळणार बाबा म्हणाले” तरी यांचे समाधान नाहीं.

शुक्रवार शनिवार असेच नाराजीत गेले. रविवार १ जाने. ८४ सकाळी १० वा. फोन आला “मै हॉटेल व्हाईट वे से बात करता हूँ। आपके आदभी यहाँ बँग छोड़के चले गये हैं उनको भेज दो बँग लेके जानेके लिए पत्ता लिखलो”

मी पत्ता लिहून घेतला फोन ठेवला व आनंदाने बाबांच्या फोटोसमोर नाचायला लागले. व मिस्टरांना पण खूपच आनंद झाला. ते तयार होऊन बँग घेण्यास गेले. व बँग घेऊन ११ वा. दुपारी आले. बँगमध्ये सर्व पैसे चोरीला गेले होते. पण. कागदपत्रे (जी माझ्या मिस्टरांची महत्त्वाची) मात्र सर्व जशीच्या तशी होती. त्याला स्पर्श पण केलेला नाहीं अशी होती. मुख्य म्हणजे गुरुवारी २९ ता. ८३ लाच चोर ती बँग घेऊन त्या हॉटेलमध्ये गेला व बँग सोडून गेला. ती बँग वेटरने मालकाजवळ दिली. मालकाला वाटले बँग विसरणारा माणूस घेऊन जाईल. पण त्याला हे माहित नव्हते की ती बँग चोरीची आहे जेव्हां माझे मिस्टर तेथे गेले. तेव्हां त्या मालकास कळले की ती बँग चोरीची होती. व सांगायचा मुद्दा हा की ती बँग घेण्यास गुरुवारी रात्री ८ घाजेपासून रचिवार सकाळपर्यंत ४, ५ माणसे आली होती. पण त्या मालकाने ओळख दाखविल्या शिवाय बँग देणार नाहीं ही अट घातली. त्या मालकाला पण काय बुद्धि द्यावी बाबांनी. कारण त्या बँगमध्ये साईबाबांचे फोटो तर होतेच पण छोटीशी मूर्ति देखील होती. ती बँग आणल्यावरोवर आम्ही खूपच खुश झालो.

ताबडतोब तयार होऊन आम्ही ग्रॅंटरोडला साईधाममध्ये बाबांचे दर्शन केले. तेथे बाबांच्या प्रसादाच्या चादरीचा लिलांव चालला होता २ प्रसादांच्या चादरी आम्ही घेतल्या. व तेथून घरी परतलो. काय बाबांची अगाध लीला! मिस्टरांचे पण डोळे पाण्याने भरू आले.

अशीच बाबांची आम्हां सर्वांचर कृपा असू दे!

त्यांना माझे अनंत प्रणाम!

“श्री सच्चिदानंद सद्गुरु श्री साईनाथ महाराज कि जय!”

साईबाबा—एक युगपुरुष

—श्री. विपिन कपोलराय स्वादिष्या

३०७, कमल कुंज, तिसरा मजला,
दत्त मंदिर रोड, संगीता सिनेमा ससोर
मालाड (पूर्व) मुंबई ४०० ०६४.

० संत कबीराने म्हटले आहे की,

गुरु, गोविंद दोनो खडे, किसको लागू पाय ।
बलिहारी गुरुदेवकी जिसने गोविंद दियो बताई ॥

जो गुरु आपल्याला ईश्वराच्याजचळ घेऊन जातो व आपल्याला ईश्वराचे
दर्शन करून देतो त्यांच्यामध्ये व गुरु गोविंद यांच्यामध्ये कोणताहि फरक नाहीं.
ते दोघेहि सारख्याच योग्यतेचे आहेत. जे खरोखर भाग्यवान आहेत त्यांनाच
श्रीसाईबाबांजचळ जाता येते व ज्यांना श्रीबाबांनी आपला आश्रय दिला त्यांच्या
सारखी भाग्यवान व्यक्ति तीच!

काशीत जसे विश्वनाथ, पंढरपूरात जसे चिठ्ठल, प्रभास पाटणांत जसे सोम-
नाथ महादेव, द्वारकेत जसे द्वारकाधिश तसेच श्रीसाईबाबा हे शिर्डीत आहेत.

आपल्या संस्कृतीचा पाया म्हणजे त्याग व समर्पण! “त्येन त्यक्तेन भुजीथा”
अर्थात् सर्वस्वाचा त्याग करून जीवन जगण्याची शिकवण दिली आहे. ज्याप्रमाणे
अगरबत्ती स्वतःला जाळून इतरांना सुवास देते त्याप्रमाणे आपण आपल्या जीवनाचे
ध्येय दुसऱ्यांची सेवा व भले करणे हेच ठेवले पाहिजे. श्री बाबा नेहमीच इतरांची
दुःख स्वतःवर घेत. म्हणूनच त्यांनी स्वतःचा जीव देवून तात्या पाटील यांना
जीवदान दिले! ज्याप्रमाणे श्रीकृष्णाने दुर्योधनाच्या मतलबी गोष्टीपेक्षा विद्वुर व
अर्जुन यांची निष्काम भक्ति व निष्ठा जास्त पसंत केल्या किंवा जसा गांचा
हा स्वभाव आहे की नदी व समुद्र यांच्यातील थोडेसे पाणी घेऊन त्याच्या किती-
तरी पट वर्षाव करणे त्याचप्रमाणे श्रीबाबांना आपण जे देतो त्याच्या कितीतरी
पट ते आपल्याला देतात. असे सद्गुरु कि जे आपले स्नेही, तत्त्वज्ञ व मार्गदर्शक
आहेत. मिळणे खरोखरच दुर्मिळ होय.

श्रीसाईबाबांसारखे सदगुरु काही निश्चित ध्येय साध्य करण्यासाठी अवतार घेतात. व त्याद्वारे आपल्याला व जनता जनार्दनाला जागृत करतात. व अवतार कार्य पूर्ण झाल्यावर ब्रह्मलीन होतात. त्यांच्यासारख्या अवतारामुळे आपण जे कल्याणाच्या मार्गचिर येतो ते जरी आज देहरूपाने वावरत नाहींत तरी त्यांचे अस्तित्व आपल्याला वान्यप्रमाणे पदोपदी जाणवते. त्यांचे अस्तित्व आपल्या हृदयात सतत असून त्यामुळे ते आपल्याला सतत प्रगति, भक्ति व कल्याण या गोष्टींचा प्रसाद देत असतात. त्यामुळे आपल्याला वैयक्तिक दुःखे जाणवतच नाहीं. म्हणूनच त्यांच्याबाबत असे सार्थपणे म्हणता येईल कीं,

गंगा पापं शशी तापं दैन्यं कल्पतरूस्तथा ।

पापं तापांच दैन्यंच हरन्ति संतो महायशा : ।

गंगा स्नानाने पाप नष्ट होते. चंद्रकिरणाने प्रखरता कभी होते. आणि कल्प-वृक्षामुळे दारिद्र्याचा नाश होतो. परंतु संतांच्या कृपेने या तिन्हींचा एकदम नाश होतो.

असे समर्थ कृपाळू, दुःखनिवारक आणि दया सागर संत श्री साईबाबांचे सान्निध्य व सतत सहवास आपल्या सर्वांचे भवितव्य उज्ज्वल करो व त्यांची कृपादृष्टी आपल्याला सतत योग्य मार्गदर्शन करो हीच मनःपूर्वक प्रार्थना —

अ. भा. श्रीसाईभक्त लेखक—कवींचे नवापूर येथे मे मध्ये स्नेहसंमेलन

अखिल भारतीय श्रीसाईभक्त लेखक—कवींचे पहिले समेलन नवापूर येथे मे महिन्यात भरविण्यात येत आहे. या समेलनात महाराष्ट्रातूनच नव्हे तर भारताच्या कोना कोपन्यातून मान्यवर लेघक—कवी व्यक्तित उपस्थित रहाणार आहेत. या समेलना निमित्याने साईगीत दरबार व कै. ताराई चेंदवणकर स्मृती काव्य स्पर्धेसाठी कविता मार्च ८४ अखेर पाठवाव्यात असे आवाहन श्री. रमेश चव्हाण, नवापूर यांनी केले आहे. साईगीत दरबार साठी ३. कविता पाठवाव्यात तर कै. ताराई काव्य स्पर्धेसाठी “साई माझा सखा नसे मज घोका” या ओळीवर कविता लिहून पाठवाव्यात. साहित्य पाठविण्याचा पत्ता श्री. रमेश चव्हाण, साईनिकेतन, गुजर लेन, नवापूर.

साईंबाबांच्या सानिध्यात आलेले काही प्राणी

- (१) वाघ - दरवेशाच्या चाघाने बाबांच्या ससोर द्वारकामाईत प्राण सोडला.
- (२) घोडा - श्यामसुंदर घोडा बाबांच्या पालखीच्या पुढे नाचत असे.
- (३) पाल - औरंगाबादहून घोडेस्वाराबरोबर आलेली पाल द्वारकामाईतल्या पालीला भेटली.
- (४) शेळचा - एकदा एक शेळचांचा कळप शिर्डीच्या रस्त्यातून चालला असताना बाबांनी त्यातील २ शेळचा निवडल्या व त्यांना शेरभर डाळ चारली व त्यांना परत कळपात सोडून दिल्या.
- (५) बोकड - एका आसन्न मरण बोकडाला द्वारकामाईत बाबांच्या समोर मारण्याची पाळी काकासाहेब दिक्षीतांवर आली होती.
- (६) सर्प-बेडूक - एका सर्पने एका बेडकाला आपल्या तोंडात धरले होते ते पाहून बाबांनी पूर्व जन्माच्या वैराची आठवण करून दिली.

-श्री. माधव गजानन गोरे
विनायक बाग, बालाजी मंदीर मार्य
कुर्ला (पश्चिम), मुंबई ४००-०७०.

श्री माणिकप्रभु सांप्रदायिक मंडळ, मुंबई.

चतुर्थ दत्तावतार सकलमताचार्य श्री. माणिक प्रभू महाराज यांचे पाचवे उत्तराधिकारी प. पू. श्री. सिद्धराज माणिक प्रभुमहाराज हे एप्रिलच्या तिसऱ्या दुसऱ्या आठवड्यात मुंबईस आगमन करीत आहेत. श्रीजींचा मुंबापुस्तीतील मुक्काम जूनच्या १४ वा रस्ता लिंकिंग रोड, खार हे आहे. श्रीजींच्या मुंबई भेटीच्या कालावधीत सांप्रदायिक भजने, पाद्यपूजा इ. कार्यक्रम आयोजित करण्यात येत आहेत. मुंबईतील सर्व भाविकजन श्रीजींच्या दर्शनाचा लाभ घेतील व त्यांच्या उपस्थितीत होणाऱ्या कार्यक्रमात बहुसंख्येने भाग घेतील अशी आशा आहे. या संवंधात विशेष माहिती कु. लीना नेहरकर, ब्री-२२ सन एन सी अपार्टमेंट्स, जुहू रोड, जुहू येथे करावी. दुरध्वनी ५४ ७० ७०.

शिरडी-वृत्त माहे ऑक्टोबर ८३

या महिन्यात श्री साईबाबांचा पुण्यतिथी उत्सव आल्यामुळे बाहेरगावच्या साईभक्तांची गर्दी जास्त प्रमाणात होती.

दसरा उत्सव १ ला दिवस :- शनिवार दि. १५-१०-८३ रोजी पहाटे ५ वा. मंदिर उघडल्यावर ५-१५ वा. काकड आरती सुरु झाली आरती संपल्या वर ६ वा. श्रींच्या फोटोची व पोथीची मिरवणूक समाधी मंदिरातून गुरु-स्थानमार्गे द्वारकामाईत गेली. त्या ठिकाणी साई सच्चरित अध्याय वाचनास सुरवात झाली. समाधी मंदिरात सकाळी ६-३० वा. श्रींचे स्नान झाल्यानंतर नित्य कार्यक्रमा व्यतिरिक्त दुपारी ४ ते ६ पर्यंत ह. भ. प. श्री. चितामणबुवा शिरवळकर, डोंबिवली यांचे कीर्तन झाले. सायंकाळी धूपारती झाल्या नंतर ७-३० ते ९-०० व ९-३० ते ११-१५ पर्यंत श्री. शरद जांभेकर मुंबई यांचे गायन झाले. रात्री ९-१५ ते ११-१५ पर्यंत श्रींच्या पालखीची मिरवणूक वाढांच्या गजरात गावात फिरून आल्यावर शेजारती झाली.

उत्सवाचा मुख्य दिवस :- रविवार दि. १६-१०-८३ रोजी पहाटे ५ वा. मंदिर उघडल्यावर ५-१५ वा. काकड आरती सुरु झाली. ६ वा. श्रींच्या फोटोची व पोथीची मिरवणूक द्वारकामाईतून निघून गुरुस्थानमार्गे समाधी मंदिरात आली. नित्य कार्यक्रमा व्यतिरिक्त ९ वाजता भिक्षा झोळी कार्यक्रम झाला. मा. रिसीव्हर श्री. क. हि. काकरे साहेब यांनी स्वतः झोळी घेऊन उपस्थित साईभक्तांना झोळचा दिल्या. शिर्डी गावात घरोघरी भिक्षेसाठी गेल्यावर सुवासिनींनी श्रींच्या निशाणाची पूजा आरती करून भिक्षा झोळीत गळू, ज्वारी, बाजरी, फळे, नारळ पैसे अशी भिक्षा यथाशक्ति अर्पण करून प्रसाद घेतला. सकाळी १० ते १२ पर्यंत ह. भ. प. चितामणबुवा शिरवळकर यांचे श्रीसाईबाबा पुण्यतिथी आल्यान कीर्तन झाले. त्यानंतर माध्यान्ह आरती झाली व तिर्थप्रसाद वाटण्यात आला.

दुपारी १ ते ३ वाजेपर्यंत श्रींचा आराधना विधी कार्यक्रम मा. रिसीव्हर श्री. काकरेसाहेब यांचे हस्ते झाला. यजमान म्हणून त्यांनी ब्राह्मणांना धोतर, उपरणे, व सुवासीनींना खण दिले, तसेच सेवेकन्यांना धोतर जोड व कपडा दिला. सायंकाळी मिरवणूक वाजत गाजत खडोबाचे देवळाजवळ गेली. त्या